

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo . . . » 13.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 15
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 17 (1500)

Gorica - četrtek, 27. aprila 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Ob prvem maju 1978 Dva važna zakona pred deželno zbornico

Prvi maj bo letos obhajala Italija v izredno težkih razmerah. Kljub tolikim naporom in razgovorom na vseh ravneh gospodarska kriza svojo nezadržno pot navzdol. Ustvarila se je sicer nova vladna večina, ki naj bi rešila sedanje težke probleme italijanske družbe, toda učinkov ni videti.

Nasprotno, terorizem zavzema zmeraj hujše oblike in razsežnosti in grozi, da bo ugonobil demokratično sožitje v državi. Ugrabitve Alda Mora 16. marca in poznejši razvoj vse zadeve je tako globoko pretresel javnost v naši državi kot že dolgo noben drug dogodek.

Nenadoma so se vsi odgovorni zavedeli, da gre pravzaprav za sam obstoj italijanske demokratične družbe, kot je izšla iz odpora zoper fašizem in kot izhaja iz ustave. Tudi komunistična partija, ki je vsa povojna leta bolj ali manj prikrita pihala v ogenj terorizma in nasilja, je spoznala, da gre to pot zares. Njeni odgovorni voditelji so se jasno izrekli zoper terorizem in za ohranitev sedanjega demokratičnega reda v državi.

V tem soglasju tvorijo izjemo le maloštevilne skupine skrajnežev, ki so posebno številni na levi in ki je njih namen speljati državo v anarhijo in s tem uničiti demokratično svobodo.

DAN RAZMISLJANJA

Delavski praznik bo zato letos za vse vodilne ljudi v Italiji dan resnega razmišljanja. Kako smo prišli do takega stanja? Krive so vse sile v državi. Večjo ali manjšo odgovornost nosimo vsi. Ta odgovornost je predvsem v zlorabi svobode, v zlorabi demokracije, kar je privedlo do zmage egoizma na škodo skupnosti. Posebno v zadnjem desetletju se je namreč zgodilo, da je vsak začel misliti le nase, oziroma na svojo razredno skupino.

Delavci, povezani v sindikatih, so velikokrat postavili previsoke zahteve, tako visoke, da jih državno gospodarstvo ni zmoglo. Kapitalisti so se skušali rešiti na ta način, da so čim več kapitala spravili v tuje banke. Stranke so v strahu, da izgubijo volivce, sledile pretiranim zahtevam sindikatov. Vlade, ki so si sledile, so bile prešibke, da bi zajezile izvoz kapitala in omejile zahteve sindikatov. Posamezni državljani so si tudi privoščili »la dolce vita« v skrbi le zase in pri tem delali čim manj, davke pa čim bolj izbegavali.

To stanje šibkosti države so izbrabili skrajneži za svoje revolucionarne namene. Od desničarjev je sedaj pobuda prešla na skrajno levo, ki je odlično organizirana in izučena v mednarodni šoli komunističnih revolucij.

POTREBA PO MORALNI PRENOVI

Kje je rešitev? Iz vsake težave je najti rešitev. Menimo pa, da je treba najprej začeti z moralno prenovo državljanov, s prenovo miselnosti in življenja.

Katoliška Cerkev se je tega zmeraj zavedala, zato je v svojih socialnih okrožnicah od Rerum novarum iz leta 1892 do zadnjih okrožnic Pavla VI. vedno poudarjala potrebo tudi moralnega oblikovanja ljudi, ki mora iti v strid s socialnim napredkom in socialnimi reformami. Samo večje blaginje vodi v konzumizem, v iskanje čutnih užitkov, ti v vedno večji egoizem, egoizem pa v anarhijo, kot jo danes doživljamo v Italiji.

Znaki moralnega razkroja v državi so številni skandali, ki o njih poroča časopisje vsak dan. Poleg vidnih znakov moralnega razkroja je še tisoče in tisoče nevidnih, ki ne pridejo v poročila na radiu in televiziji, ki jih pa državljani opazujejo vsak dan. Zloraba svobode in neodgovornost do skupnosti sta se tako razpredla, da je to pravzaprav glavna rana sodobne italijanske družbe. Zaradi tega dam prav tistemu bralcu lista »L'Avvenire«, ki takole modruje:

»Ni pravilno, če imajo škofje trdo besedo samo do kapitalistov in če se zmeraj dobrih delavcem in sindikatom. Cerkev naj se odreče sličnim demagoškim državam, ki ji bolj škodujejo kot koristijo. Zahteva

naj izpolnjevanje deset božjih zapovedi od vseh in naj zastavi svoj glas povsod tam, kjer se te kršijo, zlasti še tam, kjer se krši zapoved ljubezni in solidarnosti. Cerkev se ne sme vezati na nobeno stranko in na noben socialni razred; vezana mora biti samo na resnico, pravičnost in dobroto kot njen Učenik Kristus. Ta se ni dobrihal bogatim farizejem in saducejem, pa tudi se ni laskal množicam, kot delajo danes številni škofje in še bolj številni duhovniki. Prej s kapitalisti, zdaj z delavci, kakor da bi Cerkev zmeraj morala biti z nekom in proti komu. Cerkev mora biti samo proti grehu, laži, krivici, hinavščini, nasilju. Tega je pa danes veliko v vseh plasteh italijanskega ljudstva.«

Potrebo po neke vrste moralni prenovi je zaslediti celo pri političnih in sindikalnih voditeljih. Tudi ti čutijo, da so v preteklosti preveč popustili ljudskim strastem. Celo komunistični voditelj Paolo Buffalini je priznal: »Komunisti so pogosto zagovarjali najrazličnejše in nasprotujoče si zahteve.« Potem še: »Dopuščali smo zasedbe univerz in šol, s čemer je bilo pogosto združeno vandalsko uničevanje.«

Cerkev v Italiji naj se postavi na čelo tej moralni prenovi, ki jo vsi čutimo kot glavno zahtevo trenutka. Ispaševanje vesti bi zato ob letošnjem prvem maju ne škodovalo tudi italijanski Cerkev, škofom in nam duhovnikom.

K. H.

V preteklih dneh je deželna zbornica razpravljala o dveh važnih problemih, in sicer o zakonu, ki ustanavlja družinske posvetovalnice in o zakonu za gorske skupnosti.

GORSKE SKUPNOSTI

Zakon o gorskih skupnostih je bil za Slovence posebno važen, saj so predstavniki SSK in drugi predstavniki KPI in PSI vložili več popravkov k zakonskemu predlogu deželnega odbora in zahtevali, da se v tem zakonu upoštevajo koristi slovenske narodne skupnosti in da se omogoči slovenskim predstavnikom uporaba materinskega jezika v teh telesih.

Od vseh teh popravkov je bil sprejet le tisti, ki ga je predložil predstavnik Slovenske skupnosti dr. Štoka in ki predvideva, da bodo v gorskih skupnostih zajamčene pravice Slovencev. Tale Štokov popravek je bil sprejet z glasovi vseh strank razen misovske.

Niso pa prodrli ostali predlogi, ki so predvidevali uporabo slovenskega jezika v gorskih skupnostih, zaradi česar je predstavnik SSK glasoval proti zakonu, kljub te-

mu, da je bil njegov popravek k čl. 3 sprejet.

Slovenska skupnost je ob tem izdala tiskovno poročilo, v katerem pripija, da ne more glasovati za tak zakon, ki ne predvideva temeljne pravice, za katero se SSK bori že dolgo in ki jo jamčita tako ustava kot čl. 3 deželnega statuta. Pravici uporabe našega slovenskega jezika v izvoljenih telesih se Slovenci ne bomo nikdar odpovedali in bomo v tej bitki vedno dosledni, tako kot smo dosledni v boju za ustanovitev slovenskega samostojnega šolskega okraja. Pri tem nas ne sme begati stališče, oziroma nedoslednost drugih strank, kar smo posebej opazili pri KPI. Kot edina slovenska stranka v Italiji bo tudi v bodoče Slovenska skupnost dosledno služila samo koristim slovenskega prebivalstva.

DRUŽINSKE POSVETOVALNICE

Razburljiva je bila v deželni zbornici razprava o zakonu, ki predvideva ustanovitev in ureditev družinskih posvetovalnic. Še nam je živo v spominu razprava, ki je bila pred šestimi meseci in

ki ni rodila nobenega sadu. Sedaj pa je končno deželni svet odobril zakon, k čigar besedilu so prispevale dejansko vse stranke.

Zakon ima 16 členov in je nastal iz zakonskih predlogov, ki so jih predložili predstavniki DC, takojenovananih laičnih strank ter svetovalec Štoka in Puppinijske. Zakonski osnutek slednjih je igral zelo važno vlogo pri iskanju skupnih točk in predlogov dveh tabarov, to je DC na eni strani in laičnih strank na drugi.

Dr. Štoka in Puppinijske sta uspela izglasovati številne predloge, in sicer v korist slovenskega prebivalstva, saj bo v družinskih posvetovalnicah zajamčena pravica slovenskega jezika. O koristih slovenskega prebivalstva govorijo člani 3, 4, 12 in 13, ki zelo jasno določajo, da bodo tečaji in seminarji morali biti tudi v slovenskem jeziku; ti predlogi Štoka in Puppinijske so bili sprejeti že v pristojni komisiji. V zbornici pa je bil sprejet njun predlog, ki govori o podpori tudi privatnim posvetovalnicam. Prispevek bo 15-odstoten. Za ta predlog so glasovale vse stranke.

Ker so bili dejansko vsi ti predlogi sprejeti, je dr. Štoka dal glasovalno izjavo, v kateri je dejal, da je zakon dober in da je bil v zbornici s prispevkom vseh strank še izboljšan. Posebej zato, ker so bili sprejeti njegovi predlogi, je dr. Štoka napovedal svoj pozitiven glas v prepričanju, da bo posebej ženski svet deležen tiste pozornosti v družinskih posvetovalnicah, ki si jo danes pričakuje. Izrazil je tudi upanje, da bo kaka družinska posvetovalnica nastala tudi v slovenskem okolju.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Ameriški zunanji minister Cyrus Vance se je mudil štiri dni v Moskvi, kjer se je razgovarjal o sporazumu za razorožitev »Salt 2«. Obenem je sovjetskemu zunanjemu ministru Gromiku izrazil zaskrbljenost ameriške vlade glede vedno bolj naraščajoče sovjetske in kubanske vojaške prisotnosti v Afriki. Obisk Vanceja v Moskvi je izrabila žena nekega ameriškega funkcionarja, po rodu Rusinja, ki ji sovjetske oblasti že štiri leta odklanjajo izstopno dovoljenje, da si je hotela kljub policijski straži izsiliti vstop v severnoameriško poslaništvo. Sovjetska policija pa jo je surovo zavrnila in nato odvedla na policijski komisariat.

■ Sovjetski reaktivni lovci so prisilili južnokorejsko potniško letalo boeing 707, ki naj bi bilo zašlo pri poletu iz Pariza v Seul čez severni tečaj v sovjetski zračni prostor, da je pristalo na manjšem zaledenem jezeru v sovjetski republiki Kareliji. Ob pristanku sta od 97 potnikov 2 izgubila življenje, 13 pa je bilo ranjenih.

■ Španski komunisti so imeli v Madridu svoj kongres, na katerem je bil znova izvoljen za glavnega tajnika Santiago Carrillo. Z veliko večino je bil sprejet sklep, da se opusti beseda, da je komunistična partija leninistična. Odslej bo samo marksistična. Na konferenci je sodelovalo 1.489 delegatov. Iz tujine je prišlo 50 delegacij, med njimi tudi jugoslovanska pod vodstvom Aleksandra Grličkova.

■ Španski škofje so leta 1954 ustanovili škofovsko komisijo za oskrbo španskih izseljencev. Danes deluje med njimi v desetih evropskih državah in v devetih državah drugih celin 293 škofijskih in redovnih duhovnikov. Bavijo se poleg dušnopastirskega dela tudi s socialnim in dobrodelnim. Zaradi tega podpira njihovo delovanje tudi španska vlada ter škofovski komisiji nakazuje primerno vsoto za lažje vzdrževanje izseljenskih duhovnikov.

Pred tragičnim zaključkom Morove ugrabitve?

Vesti sedmega sporočila Morovih ugrabiteljev, ki so ga rdeči brigadisti kasneje sami označili za lažnega, da namreč leži Morovo truplo »na blatnem dnu jezera Duchessa«, je sledil v naslednjih dneh ultimatum, naj bi država do sobote 22. aprila ob 15. uri začela pogajanja za zamenjavo predsednika DC Mora z »zaprtimi komunističnimi borci«, ker sicer da bo Moro umorjen.

Ta ultimatum je povzročil splošno zaskrbljenost za usodo italijanskega državnika. Tako so predsedniki najvišjih organov Organizacije združenih narodov in sicer predsednik glavne skupščine OZN Lazar Mojsov, predsednik Varnostnega sveta Andrew Young ter predsednik gospodarskega družbenega sveta Donald Mills izrazili »svojo zapređenost zaradi ugrabitve Alda Mora in smrtno nevarnosti, kateri je izpostavljen«.

V dopoldanskih urah v soboto 22. aprila je tiskovni glasnik Vatikana p. Romeo Panciroli prebral poziv papeža Pavla VI. »ljudem rdečih brigad«, v katerem jih poziva, naj brez pogajanj izpustijo »Alda Mora, dobrega in poštenega moža, ki ga nihče ne more obtožiti zlih dejanj«. Papež je označil Mora za svojega škofijskega prijatelja, obenem pa za brata v veri in sina Kristusove Cerkve. In papež nadaljuje: »Pravega družbenega napredka ne sme omadeževati kri nedolžnih ne odvečno trpljenje. Vsi se moramo bati sovraštva, ki se izrodi ali v maščevanje ali v čustva potrtega obupa. Zlasti pa se moramo bati Boga, ki maščuje žrtve brez vzroka in krivde.«

Zvečer istega dne se je oglašil iz New Yorka tudi glavni tajnik OZN dr. Kurt Waldheim, ki je na ugrabitelje naslovil »nujno osebno prošnjo«. V njej pravi, da ja bil Moro blesteč politik mednarodne širine, občutljiv in pravičen, vedno zvest v službi lastni domovini in svojemu ljudstvu. Zato v imenu človeštva poziva ugrabitelje: »Osvobodite ga brez odlašanja!« Ta poziv je Waldheim ponovil v torek 25. aprila. Oddala ga je italijanska TV preko satelita. Waldheim je svoj poziv prebral v italijanščini, kasneje pa še v angleščini.

Nato je prišlo v ponedeljek osmo sporočilo rdečih brigad: ali osvobodite 13 zaprtih teroristov, med njimi Cristofora Pianconeja, ki je prejšnji teden ubil v Turinu jetniškega paznika Cutugna ali pa bo »razsodba ljudskega sodišča nad Morom izvr-

Piazza del Gesù v Rimu, kjer je glavni sedež Krščanske demokracije in kjer se po Morovi ugrabitvi vodstvo stranke nenehno posvetojuje in zaskrbljeno čaka razpleta dogodkov

Srečanje v Rižarni

Na dan pred praznikom odporništa in vstaje italijanskega ljudstva, ki se praznuje 25. aprila, so se zbrali v Rižarni mnogi politični in družbeni delavci ter bivši italijanski in slovenski partizani, da potrdijo ideale odporništa zoper vsako diktaturo, obsodijo pa tudi pojave prevratništva in nasilja.

Po molitvah za žrtve Rižarne, ki so jih opravili tržaški škof Bellomi v slovenščini in italijanščini, pravoslavni duhovnik in judovski rabin, je prvi spregovoril tržaški župan Spaccini. Za njim je najprej povzel besedo podpredsednik pokrajinske uprave Martone, nato pa predsednik deželnega sveta Pittoni. V imenu vlade je nastopil podtajnik v predsedstvu in bivši član brigade Osoppo Piergiorgio Bressani.

V slovenščini je spregovorila Ljubka Sorli Bratuževa, sama skupaj z možem Lojzetom žrtve fašističnega nasilja. Dejala je, da poteka tokratno srečanje v Rižarni v drugačnem vzdušju kot prejšnja leta.

Zbegani smo zaradi dramatičnih trenutkov, ki jih preživlja Italija. Po tridesetih letih demokratične ureditve je svoboda zopet ogrožena. Sovražniki demokracije skušajo z nezaslišanimi dejanji razrušiti sam ustroj države, zgrajen s tolikimi napori in žrtvami. Toda kljub pritisku njihovih groženj se ne smemo predati malodušnosti. Vztrajati moramo na poti složnosti in demokracije, ki edini lahko jamčita pravo svobodo. Ohraniti to svobodo je tudi prošnja mrtvih, ki so zanj dali življenje.

Sledil je kulturni del prireditve, pri kateri so sodelovali Tržaški partizanski pevski zbor, igralci italijanskega Stalnega gledališča ter član SSG S. Rastresen z Gradnikovo »Ponočni obisk v taborišču na Rabu«.

■ Rdeči brigadisti so v Milanu ubili 53-letnega podčastnika jetniških paznikov F. De Catalda. Podčastnik De Cataldo je že deveta žrtev rdečih brigad v tem letu.

Na obisku pri Slovencih v Argentini

Pisec tega članka, Mirko Spacapan, se je v negotovih povojnih letih kot toliko drugih Slovencev podal v Argentino, preživel tam 15 let, pa se potem z družino, ki si jo je tam ustanovil, vrnil v kraje svoje mladosti. Ostali pa so mu spomini, ki ga še vedno vežejo na ondotne rojake, kraje in navade. Zato si je zaželel, še enkrat videti deželo, ki je njega in vse Slovence tako gostoljubno sprejela.

To namero je mogel uresničiti v lanskem decembru. S prijateljem Ivanom Brecljem iz Devina je za šest tednov zamenjal goriško zimo za argentinsko poletje. Ker živi v Argentini zelo veliko naših ljudi s Primorskega, je bilo naravno, da so njih svojci želeli zvedeti tudi, kako živijo naši ljudje v Argentini in kakšen je trenutni položaj v tamkajšnji državi.

Vsem se osebno ne more ustreči. Zato je dr. Kazimir Humar naprosil M. Spacapan, naj svoje vtise z obiska pri Slovencih v Argentini objavi po Ljudskem radiu Gorica, ki oddaja v slovenščini vsak dan od 19.35 do 20. ure na valovih 98 megahertzov. G. Spacapan je na to pristal in tako je njegovo poročilo šlo po valovih v goriški svet.

Ker pa izgovorjena beseda hitro zveni, medtem pa ko pisana ostane, smo bili pri uredništvu našega lista mnenja, da omenjeno poročilo tudi mi objavimo, ker smo prepričani, da bo premmogo bralce zanimalo, zlasti odkar so prečitali knjigo »Od Triglava do Andov« msgr. Janeza Hladnika.

Kot ves ostali svet je tudi Argentina napredovala in se v letih moje odsotnosti precej spremenila. Narasla je motorizacija po cestah; tudi sam Buenos Aires se je še bolj razširil, s tem pa tudi težave in nevarnosti, ki so prisotne v vsakem vel mestu.

MESTO V NEDOGLED

Ko pravim, da je Buenos Aires zrastel, moram takoj dodati, da se vzporedno s tem ni razvil, zlasti kar se tiče prometnih zvez, ki so še vedno pomanjkljive in ki se jim evropski človek, ki za kratek čas obišče te kraje, težko privadi. Tudi promet po cestah je za Evropejca pravi kaos, kajti prometnih predpisov, kot smo jih vajeni v Evropi, nihče ne spoštuje. Kdor je bolj predzren, ima večji avto ali pa takega, ki je že precej obtočen in ga zato ni škoda, ta ima prednost na cesti. Soferji iz drugih mest navadno v Buenos Airesu ne vozijo. Če hočeš šofirati, moraš tam zrasti s prometom, drugače se prej zmeni s pogrebnim zavodom ali vsaj rešilec, da te nekam odpelje po...

Buenos Aires je ogromno mesto in je to ogromnost našim pojmom težko predstaviti. Saj bi njegov premer segal približno do Ljubljane in vse to v enolični ravnini, ki zraven tega dela mesto povsod enako. Ima pa veliko parkov in zelenja, kar le nekoliko spreminja monotonost ravninskega mesta.

Kot drugod po svetu, se je tudi Buenos Aires obdal s stolpnici, ki tudi pripomorejo, da se slika tega velenstva vsako toliko spreminja. Obdaja ga tudi venec revnih naselij, ki mestu gotovo ne delajo časti. V teh naseljih, ki jim domačini pravijo »Villas miserias« je tudi leglo vsega mogočega slabega, nehijskega in podobnih žalostnih in negativnih pojavov. Vse je v glavnem leseno in zato občasno nastanejo požari, slučajni ali podtaknjeni, ki nekoliko razkužijo take predele, obenem pa pustijo številne družine brez strehe in še povečajo bedo teh predelov.

DEŽELA V NEMIRU IN VRENJU

Kar se tiče pisanja tukajšnjih časopisov o položaju v Argentini, je žal veliko resnice. Socialno vprašanje še daleč ni rešeno in predstavlja idealna tla vsem novim idejam, tudi tistim, ki oznanjajo nasilje.

Revolucionarna gibanja vseh barv in odtenkov so bila zelo delavna; umori, ugrabitve in nemiri na dnevnem redu. Vse to se je dogajalo, dokler se ti gverilci niso spravili tudi nad vojake. Kot znano, je vojska roka povsod na svetu težka in v Argentini ne predstavlja izjeme. In vojaki so težko udarili in uspelo jim je narediti nekaj mir.

Koliko življenj je padlo, je nemogoče ugotoviti, kakor je tudi neznan, koliko časa bodo vojaki na ta način vladali. Ko na lico mesta vse to opazuješ, se pa kar ne moreš znebiti vtisa, da večini prebivalstva vse to kar ugaja, ker si vsak želi predvsem miru in varnosti. Strank praktično ni več in kar je od njih ostalo, so brez vsakega konkretnega programa. Peronizem se je po nagli smrti svojega ustanovitelja Perona razblinil v nič. Od njegovega povratka na oblast si je preprosti narod obetal nebesa, katerih pa bivši diktator ni

Mesto Miramar ob atlantski obali, kjer tudi živi precejšnja skupina Slovencev, poleti pa ga obiščejo Slovenci zlasti iz Velikega Buenos Airesa, da v tem kopališkem kraju preživijo svoje počitnice

mogel nuditi in se je zato še spomin nanj izgubil.

Kar se pa še nekoliko drži vsaj v nižjih plasteh naroda je ime Evite, Peronove žene in to zaradi njenih človekoljubnih podvigov, katerih nihče ne more zanikati, še najmanj povojni slovenski naseljenci, katerim je prav ona pomagala do vselitvenega dovoljenja. O tem je tudi govora v zgoraj omenjeni knjigi »Od Triglava do Andov«.

Vsekakor pa je stanje v Argentini, kjer vladajo vojaki, tipično za vso Latinsko Ameriko in ni zato neki lokalni pojav. Kontinent je v nenehnem razvoju in zato podvržen stalnim spremembam.

Kar se gospodarskega stanja tiče, je to precej kritično, inflacija velika, že kar kronična za Argentino, katere gospodarstvo je močno enosmerno: poljedelstvo in živinoreja.

Država je sicer silno bogata na vseh mogočih rudah, katerih pa nobeno privatno podjetje ne sme izkoriščati brez posebnega dovoljenja. Po ustavi je namreč vse, kar se nahaja pod zemljo, last države, razen krompirja, seveda. Imaš vtis, da je vse to ogromno rudninsko bogastvo velika rezerva za industrijsko razvite dežele in sploh za svetovni kapital, ki ga upravlja po svojih potrebah. In v tem je tudi začarani krog, iz katerega se Argentina ne more in ne more izmotati, ker je v vsem odvisna od svetovne industrije, le hrane ima na pretek.

NASI LJUDJE

Kaj pa naši ljudje? Po prvih začetkih, ki so bili zares trdi, so se Slovenci s svojo pridnostjo kaj kmalu opomogli. Najprej so si postavili lastna stanovanja in nato je marsikdo začel gledati, kako bi se tudi gospodarsko osamosvojili. Precejšnjemu številu naših rojakov je to uspelo in danes je v Argentini lepo število slovenskih podjetij, ki stoje na solidnih ekonomskih nogah. Seveda največ jih je v Buenos Airesu in njegovi okolici, pa tudi drugod, zlasti na zapadu v mestu Mendoza, kjer se ukvarjajo v glavnem s keramičnimi izdelki in imajo tovarno za vinske sode, kajti Mendoza je vinorodno področje, kjer se pridelava ogromno vina.

Poleg gospodarskih podvigov so se Slovenci kaj kmalu priklopili do pomembnih kulturnih uspehov. Poleg centralnega doma v Buenos Airesu so zgradili kulturne domove okoli prestolnice, povsod, kjer živijo večje slovenske skupine. In ti domovi so lahko v ponos našemu narodu, ki se v njih izobražuje, zabava ter ohranja materino besedo in tradicije.

Imajo tudi svoje tiskarne, v katerih se tiska veliko slovenskega časopisja. Dnevnik sicer nimajo, imajo pa tednik, štiri najstrednjike in mesečnike poleg drugih občasnih publikacij. Imajo svojo prosvetno ustanovo Slovensko kulturno akcijo, ki skrbi za izdajo kvalitetnih izvornih del in posega domala na vsa umetniška področja.

S povojno emigracijo je šlo v Argentino zelo veliko izobražencev iz matične domovine, ki na tujem nadaljujejo svoje poslanstvo. Vsak kulturni dom ima tudi lasten pevski zbor, poleg centralnega in reprezentančnega, ki nosi naziv »Gallus«. Zraven teh glavnih delujejo še razni oktetni in podobne skupine, ki vsi pripomorejo, da se kulturno življenje argentinskih Slovencev lepo razvija in uspeva. Slovenski kulturniki so seveda za 30 let starejši od tujak, ko so šli iz domovine, vendar se jim je posrečilo vzgojiti nov rod, ki že stopa na njihova mesta.

Res škoda, da matična Slovenija za to drugo domovino v Argentini noče nič ve-

deti in jo popolnoma ignorira. Saj prihajajo iz te tvornice naše besede v tujini na dan vrednote, mimo katerih ne bi mogel noben pošten slovenski zgodovinar. Tu ne gre za kako avantgardno slovenstvo kot smo mu priča v Sloveniji. Je pa zraslo iz naše krvi in ga je oplodila bogata španska kultura in kot tako predstavlja posebnost, ki nima para v naši zgodovini.

Tudi Slovenci, ki so se naselili v Argentini po prvi svetovni vojni, imajo svoje lastno kulturno življenje, ki je pa z osipom starejših moči zašlo v krizo. Imeli so več kulturnih domov, katere so sedaj združili skupaj z enim hrvaškim ter gradijo novo središče »Jugoslovanski dom Triglav«. Po-buda je sicer izšla iz vrst sinov prvotnih naseljencev, ki nimajo predsodkov, katerih so bili polni njihovi očetje. Vendar je že iz naslova tega središča samega vprašljivo, do kdaj bo to služilo slovenskim namenom in sploh slovenstvu.

Na vsak način so ti pobudniki začeli s tečajem slovenskega jezika za svoje otroke in uživajo tudi vso podporo matične domovine in Izseljenske Matice iz Ljubljane. Škoda le, da so toliko časa izgubili v nedelavnosti, katere posledice se v tujini mnogo bolj poznajo kot na domačih tleh.

(Sledi)

Glas iz Hongkonga

Urednik škofijskega tednika za nemško govoreče vernike škofije Brixen-Bozen »Katholisches Sonntagsblatt« dr. Josef Innerhofer je pred kratkim obiskal Kitajsko ter je svoje popotne vtise nato objavil v enajstih nadaljevanjih v omenjenem tedniku. Ko so prešli mejo Kitajske in se ustavili v Hongkongu, se je dr. Innerhofer srečal z italijanskim misijonarjem, ki je od leta 1934 do svojega izгона 1951 deloval na južnem Kitajskem. Bivši kitajski misijonar je povedal reči, ki bi jih morali objaviti vsi listi, ki jim je resnica pri srcu.

Vi (dr. Innerhofer, op. ur.) ste naravno v sedanji Kitajski videli le lepe stvari. Tega, da je bilo tam v šestdesetih letih pobitih toliko ljudi, da je morje njih trupla nosilo vse do Hongkonga, vam najbrž ni nihče povedal. In tudi tega ne, da še vedno premmogi brez oziroma na življenjsko nevarnost vsak dan bežijo iz Kitajske. Samo da je zadnje čase to postalo izredno težko. Na meji s Hongkongom so žične ovire, opazovalni stolpi, močni žarometi ponoči, izurjeni policijski psi, straže skoro na vsak korak.

V tej prostrani državi se eden boji drugega, kajti vsi so opazovani in prisluškovani. Nihče si ne upa povedati, kaj misli, kajti morda bo zakonski drug, oče ali mati, otrok tisti, ki ga bo izdal. Na Kitajskem potujejo lahko le s posebnim dovoljenjem; nihče si poklica ne izbira sam, temveč mu ga določa partija. Odkar so razkrinkali »bando štirih«, je opaziti prve znake sprostitve. Toda velikih korakov si ne upa podvzeti noben funkcionar, kajti eden pazi na drugega in se obenem boji.

O veri ni praktično slišati ničesar več. Maoistično komunistična revolucija je zatrla vsako versko dejavnost, pa naj gre za taoistično, budistično ali krščansko. Nova ustava sicer pravi, da lahko vsakdo lahko veruje, kar hoče, a v današnjem načinu življenja, kot je sedaj na Kitajskem, ni

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

„Integral“ o Edvardu Kocbeku

Na Dunaju je pred tremi leti začela izhajati revija »Integral«. V njem objavljajo članke, razprave, poezijo in odlomke iz slovstvenih del oporečniški pisci iz vzhodnoevropskih komunističnih držav ter zahodni časnikarji in nekatere osebnosti, ki preučujejo in poročajo o razmerah na Vzhodu.

Nekatere številke omenjenega obzornika so posvečene prikazu razmer v določeni državi, deželi ali položaju tega ali onega naroda pod vladno marksističnega režima. Največ člankov zadeva Sovjetsko zvezo, predvsem Rusijo, nadalje Češkoslovaško, Jugoslavijo, v manjši meri druge države in narode, ki bi pa gotovo zaslužili več pozornosti, npr. Slovaki, Belorusi ali Madžaronci.

Zahodna javnost na vsak način premalo pozna razmere, v katerih te narodnosti živijo, njih književno, jezikovno in kulturno izročilo, ki je tudi za širši kulturni svet prav zanimivo, in seveda njihov vztrajni boj za obstanek, največkrat celo za preživetje.

Iz nekaj števil te zanimive revije zaenkrat ni mogoče sklepati, če je ta pomanjkljivost zgolj stvar oporečniške mode, velikoruske romantike in poročevalske poplave, ki nam vsak dan trobi samo o razmerah med velesilami, ali pa uredništvu primanjkuje sodelavcev, ki bi izhajali iz manjših narodov, ali vsaj poznali njih življenjske razmere in se znali živeti vanje ter jih znali prikazati svetovni javnosti.

Res pa je tudi, da je največ vzhodnih oporečnikov prav ruskega porekla, saj so Rusi največji narod na Vzhodu in dajejo utrip vsemu komunističnemu bloku kot tudi njega oporečništvu. Decembrska številka od lanskega leta prinaša članke pomembnega filozofa Nikolaja A. Berdjajeva, ki se je od marksizma spreobrnil h krščanstvu, pisatelj Vladimirja Maksimova in Jurija A. Tregubova.

Prva letošnja številka pa je posvečena v glavnem Slovincem, pravzaprav pisatelju Edvardu Kocbeku. Glavni članek o njem je napisal slovenski pisatelj Lev Detela, ki živi na Dunaju in je danes poleg lastnega ustvarjanja v slovenščini in nemščini najpomembnejši posrednik slovenske književnosti ter kulture Evropi in svetu.

Njegov članek nosi naslov »Etika kot sredstvo upora proti politični manipulaciji«. V njem je v kratkih, a preglednih po-

tezah začrtana Kocbekova življenjska pot, od vstopa v Osvobodilno fronto med vojno pa do povojnega obdobja, vse do znane izjave o poboju domobranskih borcev takoj po končani vojni. Ta izjava ob 70-letnici tega pomembnega slovenskega pisatelja in misleca je izšla v Trstu in sprožila hud pritisk na njene pobudnike, zlasti na pisatelja Borisa Pahorja, ki mu je še sedaj onemogočen vstop v Slovenijo.

Objavljeni so tudi prevodi odlomkov iz Kocbekovega Partizanskega dnevnika in nekaj njegovih pesmi. S širšimi razmerami v Jugoslaviji pa se v svojem članku bavi J. F. Balvany, dolgoletni dopisnik za vzhodno Evropo. Ta sodi, da se je Jugoslavija po letu 1971 dejansko pridružila vzhodnoevropskemu taboru. Dva prispevka sta posvečena tudi dogajanju na Češkem, eden obletnici prevzema oblasti v Pragi februarja 1948. Ob koncu je še prevod odlomka Kocbekove novele »Črna orhideja« iz zbirke »Strah in Pogum« iz leta 1951. Ta zbirka partizanskih novel je Kocbeku prinesla desetletno pisateljevo osamitev, ko so mu onemogočili izhajanje njegovih del.

»Integral« izhaja v nemščini, šestkrat na leto po ceni tri marke ali dvajset šilingov za številko. Uredništvo: »Integral«, Landstrasser Hauptstrasse 13/43, 1030 Wien (Austrija). Glavni urednik: Karl Maitz. - sitz

Homatije in nesreče

v misijonu p. Rudeža

Iz zadnjih pisem, ki jih je poslal p. Radko Rudež iz Zambije, posredujemo nekaj poročil o težavah v njegovem misijonu.

Mesec marec, pravi, je bil apokaliptičen za njegov misijon. 6. marca so rodezijska letala bombardirala taborišče črnih gverilcev iz Rodezije, ki je stalo blizu neke njegove misijonske postojanke. Med domačim prebivalstvom je bilo 13 mrtvih, čeprav so vasi in šoli prizanesli. Koliko je bilo ubitih gverilcev, pa ni znano. Taborišče je bilo popolnoma uničeno. S strojnimi napadli tudi vozila na cesti in razbili večje število tovarnjakov, bombardirali cesto in uničili večji most. Misijon p. Rudeža je namreč na meji z Rodezijo in tam so sedaj vroči časi.

Nekaj dni po rodezijskem napadu je sledila strašna povodenj. Zaradi neprestanega deževja je narasla reka Luangwa in odnesla ogromno polja in 50 vasi. Utonili pa sta le dve osebi, ker je voda prišla podnevi. S poljem je uničen tudi pridelek. Okrog velike noči so bile vse ceste neprehodne, sedaj so vode upadle, škoda je pa ostala.

Sploh je bilo nesreč v preteklem letu lepo število: enega lovca je raztrgal povodni konj, tri otroke so požrli krokodili, tri odrasle je pčila kača, dva fanta je zadela strela, v neki družini so bili štirje zastrupljeni. Zato pater zaključuje svoje pisanje: Kuge, lakote in vojske reši nas, o Gospod!

Vedno iskana in vedno osporavana knjiga

Sveto pismo je najbolj razširjena knjiga na svetu. Tiska in bere se povsod, odkar je Gutenberg izumil premakljive črke. Vendar je imelo tiskanje sv. pisma v teku časov zmeraj svoje težave. Znano je npr., da je Jurij Dalmatin moral tiskati prvo slovensko biblijo na Nemškem, ker mu v Ljubljani niso dovolili. Takšne in slične prigode se ob sv. pismu ponavljajo tudi danes v nekaterih deželah.

V Albaniji je npr. sv. pismo popolnoma prepovedano kot je prepovedan tudi koran. V Sovjetski zvezi je tisk sv. pisma strogo pod kontrolo. Ob stoletnici prve biblije v ruskem jeziku, ki so jo obhajali lani, so izdali Novo zavezo v 75.000 izvodih, celotno sv. pismo pa v 50.000 izvodih. Prodajali so ga po približno 37.000 lir izvod. V Sovjetski zvezi pa se knjige navadno tiskajo v stotisoč izvodih in je njih cena zelo nizka.

V Etiopiji je novi režim polkovnika Mengistu uvedel cenzuro za knjige. Med prvimi so prepovedali sv. pismo.

Veliko boljše je v Jugoslaviji. V Hrvatsčini so skupno natisnili 153.000 biblij v raznih izdajah, med temi je evangelij izšel v 50.000 izvodih. Ilustrirano sv. pismo za mladino so natisnili v 142.000 izvodih v hrvaškem jeziku, 30.000 v slovenskem, 4.000 v albanskem, 10.000 v cirilici za srbsko pravoslavno Cerkev, 4.000 v makedonščini in 10.000 v slovaškem jeziku za Slovence v Vojvodini.

Naj omenimo, da je 1974 bilo tiskano Ekumensko sv. pismo v slovenskem jeziku skupno za katoličane in protestante v 20 tisoč izvodih in je že pošlo.

V socialističnih državah torej radi berejo sveto pismo, če ga le oblasti dovolijo tiskati.

Dan dijaške mladine v Gorici

Tam okrog leta 1940 in prej bi si človek niti v sanjah ne mogel misliti, da bo leta 1978 novi Avditorij v ulici Roma v Gorici poln slovenske dijaške mladine. In vendar je bilo res: Ob kulturnem delu sporeda VI. dijaškega obmejnega srečanja Primorske je bil Avditorij poln, da so številni morali stati. Prijetno je bilo človeku ob tem prizoru, posebno nam starejšim, ki smo v Gorici doživeli že čisto drugačne prizore. Mladina tega seveda ni dojela, a blagor njej, ker so ji bili prihranjeni drugačni časi. Mi smo se kljub temu z njo veselili, ker smo čakali lepše čase za slovenske ljudi v Gorici.

Srečanje se je začelo precej točno v soboto 22. aprila. Skupine tekmovalcev so se takoj razdelile po različnih športnih panogah, v kateri so želeli tekmovali. Največ jih je bilo v prostorih malega semenišča, kjer so se pomerili v odbojki, košarki, namiznem tenisu in krosu. Drugi so bili na igrišču pri Sv. Roku za nogometno tekmo, ostali v raznih telovadnicah.

Bilo jih je veliko. Prišli so z avtobusi, z vlakom. Videli smo Postojnčane, Ajdovce, Idrijčane, Tolmince, Novogoričane s Sežana, pa Koprčane in Pirančane, da ne pozabimo še na Slomške in Prešerni iz Trsta. Gorica je bila navzoča polnoštevilno s tremi višjimi srednjimi šolami: trgovsko, gimnazijo-licejem in učiteljskim. Skupno je bilo zastopanih 12 višjih srednjih šol oz. gimnazij. Vseh dijakov je bilo okrog 700. Vreme je bilo ugodno, zato so se tekme redno razvile in kolikor toliko tudi ob določenih uri zaključile.

V tem času so se ravnatelji in profesorji posebej srečali, najprej na sedežu liceja v ulici Alviano, zatem ob 10. uri je bil zanje sprejem na županstvu. Goriški župan De Simone jih je sprejel kot zastopnik občine-gostiteljice. Srečanje se je zavleklo skoro celo uro.

AKADEMIJA V AVDITORIJU

Cas je bil, da se začne drugi del srečanja v Avditoriju. Letos so kulturnemu delu DOSP-a dali večji poudarek kot prejšnja leta, ko je bil porinjen v ozadje. Prav to srečanje v Avditoriju je pravzaprav bila edina prilika, ko so se dijaki vseh šol zbrali skupaj na enem kraju s profesorji in oblastmi.

Kulturni program je letos obsegal literarni in likovni del ter akademijo v Avditoriju. Pri literarnem delu so dijaki prispevali razne sestavke, ki bodo objavljeni v posebni brošuri. Ta bi morala biti gotova že do pretekle sobote, a zaradi tehničnih težav bo dotiskana ta teden. Likovni del je obsegal risbe z raznih šol, ki so bile razstavljene v Avditoriju.

Akademijo je začela z napovedovanjem dijakinja 3. liceja Loredana Nanut. Na odru so se pojavila dekleta z učiteljskega v Tolminu, ki tvorijo lepo uglašen oktet. Pod vodstvom prof. Vere Clemente-Kojič so odpele šest pesmi v dveh presledkih. Gre za kultivirano skupino, ki se ji pozna strokovna roka dirigentke.

Med enim in drugim delom tolminskega oktetja je v imenu organizatorjev pozdravil navzočo oblast, profesorje in dijaške ravnatelje gimnazije-liceja »Primož Trubar« Milko Renner. Orisal je posebnosti slovenske šole v zamejstvu in poudaril, kako je njena specifična vloga ta, da v dijakih goji zavest pripadnosti slovenski etnični skupnosti, zavest, ki naj jim pomaga, da bodo tudi pozneje v življenju ostali to, kar so, namreč Slovenci.

Po tolminskem oktetu smo slišali recital iz Župančičevih poezij, ki so ga pripravili

goriški višješolci pod vodstvom Staneta Raztresena. Vmes je pozdravil šolski skrbnik dr. C. Imbriani. Njegov pozdrav je v slovenščini prebral prof. Slavko Bratina. Šolski proveditor je poudaril važnost sličnih srečanj mladine ob meji, da se ustvari prijateljske vezi in mirno sožitje.

V imenu goriških dijakov je pred koncem pozdravil dijak 3. liceja Boris Čubej. Akademijo je zaključil zbor učiteljskega »S. Gregorčič«, ki je pod vodstvom svojega profesorja S. Jericija zapel štiri pesmi, tri narodne in priredbi g. profesorja in Prešernovo Zdravljico, ki jo je prav tako uglasil profesor sam. S Prešernovimi verzmi »Žive naj vsi narodi...« se je zaključila akademija. Sledilo je še nagajevanje najboljših športnikov, literarnih prispevkov in risarskih del.

V likovnem natečaju so bili nagrajeni: 1. G. Uršič (N. Gorica), 2. R. Petrečič (N. Gorica), 3. S. Pipan (Sežana). V literarnem natečaju je bila prva Ivanka Buda (Sežana), druge so bile Giuliana Bastiani, Dorela Cingerle in Erika Zavadlav (Gorica), tretji je bil Matjaž Klemenc (N. Gorica). V odbojki za dekleta je zmagala N. Gorica, v odbojki za fante Gorica, v košarki-dekleta Postojna, v košarki-fante slov. gimnazija iz Trsta, v nogometu Idrija, v namiznem tenisu-fante Mučič David (Gorica), v namiznem tenisu-dekleta Vesna Dolja (licej »Slomšek«, Trst), v krosu-dekleta Z. Dolgan (Sežana), v krosu-fante B. Mlakar (Tolmin), v metu krogel-fante Dušan Valič (N. Gorica), v metu krogel-dekleta Julijana Rakar (Koper). Prehodni pokal DOSP-a si je osvojila gimnazija iz Nove Gorice s 109 točkami, druga je bila Gorica z 91, tretja Sežana z 69. Sledijo Koper (62), Tolmin (49), Idrija (48), gimnazija »F. Prešeren« iz Trsta (44), licej »Slomšek« iz Trsta (42), Postojna 39, Ajdovščina (38), zavod »Žiga Zois« iz Trsta (17), Piran 11 in Stokovna šola Trst (6).

Kot zadnje so razdelili še spominske plakete, ki jih je izdelal prof. Klanjšček. Dobile so jih vse nastopajoče šole, slovenske občine in zastopniki oblasti, med njimi jugoslovanski konzul v Trstu Ivan Renko in goriški župan De Simone. Navzoči so bili tudi zastopniki dežele, med njimi svetovalec dr. Stoka. Akademijo je snemala agencija Alpe-Adria, posnel pa jo je tudi Ljudski radio - Gorica, ki jo bo ob priložnosti predvajal.

Po kosilu so se dijaki razdelili v skupine in obiskali slovenske zamejske občine, kjer so jih občinski predstavniki seznanili z zamejsko stvarnostjo. Zvečer je pa bilo družabno srečanje v telovadnici šolskega poslopja v ul. Alviano.

- V pokrajini Eifel, Zah. Nemčija, je samostan trapistinj »Marijin mir«. Pred 25 leti so ga ustanovile štiri holandske redovnice, danes pa živi v njem 22 Nemk, 15 Nizozemk, po ena Francozinja, Švicarka in Madžarka. V samostanu so sestre organizirale vzorno kmetijsko molznih krav, imajo pa tudi knjigovodnico, šivalnico za cerkvena oblačila in tkalnico za dragocene gobeline. Od teh dohodkov se tudi preživljajo.

- Družba Jezusova, ki jo je ustanovil sv. Ignacij Loyolski, deluje kar v 107 deželah sveta. V Evropi je 10.934 jezuitov, v Severni in Srednji Ameriki 8.016, v Aziji 4.739, v Južni Ameriki 2.771, v Afriki 1.222, v Oceaniji 338. V Jugoslaviji živi 209 jezuitov, v Italiji pa 1.870. Največ jih je v ZDA: 6.023.

smehovalka navalila nanj: »No, kaj praviš na vse to? Imenitno, ali ne? Priznati pa moraš, da je tvoja najmlajša vendarle nekoliko prezgodaj prišla z ljubeznijo.«

»Ko je ni našla doma, si jo je poiskala drugod,« je odgovoril oče suho in vsaj na videz mirno jedel naprej.

»Kako zna braniti svoje!« je planila razdraženo. »Če bi na vrtu zasačil Izo v objemu z nekom, bi jo nemara razglasil še za vlačugo, njegova mala pa išče samo nedolžno ljubezen, ki je doma pri kruti, brezsrčni mačehi ne more najti. Kako bi tudi moglo biti drugače, saj je nazadnje vsemu kriva mačeha.«

Se se je nekaj usajala, toda ker ni dobila odgovora, je ostala brez pričakovane zmagoslavja. Proti pričakovanju je nevihta šla mimo brez odmeva.

VIII.

Dobra Fedora! Če ne bi bilo nje, bi se zelo težko mogla sestajati z Jankom; tako pa je ona s svojo navzočnostjo, ki naju je prav malo motila, vse pokrivala. Bila je celo tako obzirna, da se je pogosto pod različnimi pretekami odstranila in na

13. junija romarski izlet v Padovo

Na god sv. Antona 13. junija prireja dvanajst tržaških in goriških župnij skupno romanje v Padovo. Odkar imamo v Padovi oltar blaženega p. Leopolda Mandiča in posebno še sedaj, ko pripravljamo v Domju pri Trstu veliko kapelo njemu na čast, hodimo Tržačani in Goričani zelo radi v Padovo.

»V Padovi smo že bili,« to je res, prav zato je vse popoldne prosto in lahko izbere vsaka skupina svojo pot po mili volji: Benetke, Chioggia, Abano in okolica, Feltre-Pedavena, Longarone-Vajont, Motta di Livenza-Gonars in seveda Monte Berico, kjer imamo letos mnogi tržaški romarji skupno kosilo.

Tu kratko omenimo, da imamo vsi romarji samo eno skupno skrb in to je naša služba božja točno opoldne v baziliki sv. Antona, vse drugo kakor vožnja, kosilo, popoldanski izlet si uredi vsaka župnija zase. Vpisovanje se začne takoj v vsaki župniji, kjer je romanje oznanjeno. Pri Fortunatu v Trstu naj se prijavijo rojaki iz tistih tržaških župnij, kjer nimajo slovenske maše ob nedeljah in tudi iz drugih, ki nimajo 13. junija svojega posebnega romanja. Ker na ta dan ni več šolskega pouka, naj pridejo tudi šolarji, strežniki, vabljeni so cerkveni pevci. Ostala navodila dobite na letakih pri Fortunatu ali po župnijah, kjer je romanje napovedano.

To napoved za veliko romanje v Padovo 13. junija objavljamo že sedaj, da se lahko tudi druge župnije pravočasno odločijo za isto božjo pot in vse pravočasno organizirajo. Informacije dajeta župnišči Mavhinje in Rimanje.

Pred 25 leti nas je bilo kar 1.800 Slovencev v Padovi, pojdemo tudi letos, saj je v baziliki prostora za množice, pred mašo ali potem pa za vse možnost obiska pri bl. p. Leopoldu. Posamezne družine lahko potujejo tudi z vlakom ali osebnimi vozili.

Praznik družine v Borštu

V nedeljo 30. aprila bo dvorana pri šolskih sestrarh v Borštu zopet zaživel z veselo prireditvijo. Mladina, ki zahaja v Krekov dom bo s prispevkom otroškega vrta

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA OPČINAH

Zadruga z neomejeno zavezo
Bazoviška ulica 2

vabi svoje člane na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

ki bo v prvem sklicanju v petek 28. aprila ob 9. uri, v drugem sklicanju pa v nedeljo 30. aprila ob 10. uri v dvorani Finžgarjevega doma na Opčinah, Narodna ulica 89.

Dnevni red:

1. poročili upravnega in nadzornega odbora, razprava in odobritev obračuna za poslovno leto 1977 ter razdelitev čiste dobička;
2. pristop k osrednjemu jamstvenemu skladu hranilnic in posojilnic;
3. določitev višine posrednih in neposrednih kreditov posameznim obvezancem;
4. določitev doplačil novih članov ter višine aktivnih in pasivnih obrestnih mer;
5. volitve novih odbornikov in nadzornega odbora;
6. slučajnosti.

Ker se predvideva, da se prvega sklicanja ne bo udeležilo zadostno število članov, upravni odbor prosi, da se člani gotovo udeležijo občnega zbora v drugem sklicanju, tj. v nedeljo 30. aprila ob 10. uri.

Moj letošnji veliki petek

Zelo sem vesela »Katoliškega glasa«, ki k meni na Formozo redno prihaja in me sproti obvešča, kaj je na Tržaškem novega, obenem pa sem zelo hvaležna Marijini družbi v ul. Risorta, ki list zame plačuje. V priznanje obema, listu in družbi sem napisala pričujoči sestavek, ki naj bralcem prikaže moj letošnji veliki petek.

Ze šest let hodim vsak petek obiskovat jetnice v zapor, ki je približno uro hoda od naše misijonske postaje. Za kaznjence so moji obiski kakor sončni žarek. Mednje delim križce, svetinje, kipe Matere božje in sv. pismo. Čeprav so poganke, rade molijo Očenaš, ki sem jih ga jaz naučila.

Prav posebno doživetje pa mi je Kristus prispil veliki petek. Vreme je bilo strašno: dež, močan veter, zelo mrzlo. Naj ostanem doma? Ne, sem si rekla, danes je veliki petek, tudi jaz moram doprinesiti kako žrtev iz ljubezni do Križanega. Znaj me je sprejela ostra burja in mi takoj obrnila dežnik. Pa me to ni nič vznemirilo. V srcu sem čutila posebno veselje, ki si ga nisem znala razložiti. Ustavila sem se malo tu in malo tam ter dospela do zapora še pred uro za obiske. Vseda sem se v čakalnici in čakala, da me paznice spuste noter.

Tedaj se mi približa fino oblečen gospod in se začne z mano razgovarjati. Povpraševal me je o Kristusovi Cerkvi, o redovni kongregaciji, kateri pripadam, o raznih duhovnih zadevah. Čudil se je, ko je zvedel, da znam kar pet jezikov: slovensko, italijansko, angleško, kitajsko in japonsko. On je poleg kitajščine lepo govoril angleško, saj je profesor na univerzi v Taipeiju. Rekla sem mu, da je božjo besedo pač treba oznanjati v vseh jezikih. Potem me je vprašal, zakaj prihajam v kaznilnico. Odgovorila sem mu, da to delam iz ljubezni do kaznjencev. Učim jih moliti, obenem pa jim kaj podarim. Recimo takle križec, in sem mu ga pokazala, da si ga nato obesimo okrog vratu. Ker so verižice predrage, si pomagam s črnimi vrvicami.

Zavzeto me je poslušal, nato pa dejal, da bi tak križec tudi on rad imel. Z veseljem sem mu enega podarila, z njim pa tudi izvod sv. pisma v slikah. Bil je presrečen, ko je doumel, kdo naj bi bil Jezus.

Nato sem ga tudi jaz vprašala po razlogu njegovega obiska zapora. Pa mi je povedal, da je prišel skupaj z očetom po svojega brata, ker ga bodo vsak hip izpustili iz ječe, v kateri je prebil šest mesecev. Kot trgovec se je pregrešil proti nekim predpisom in je bil zato obsojen.

Prav tedaj so se vrata odprla in njegov brat ter oče sta vstopila v spremstvu straže v čakalnico. Profesor mi je oba predstavil, nato pa obema dejal: »Poglejte, kaj mi je dala ta katoliška sestra: križec in sveto pismo, pa še mnogo lepih reči mi je povedala.« Nato me je zaprosil še za en križec. Rada sem mu ga dala. Ljubeeče ga je vzel v roke in obesil bratu okrog vratu. Pri tem je rekel: »Jezus te bo odslej varoval, da ne prideš več v ta kraj. Le pridno molži!« Brat pa je ganjen odvrnil: »Ta križec bo moj najlepši spomin na dneve, ki sem jih preživel v ječi.«

Tedaj sem doumela, zakaj sem na potu v zapore čutila v sebi posebno veselje. Jezus me je tam pričakoval v svojih bratih. Tudi zanje je na križu umrl. Misijonski poklic mi je tedaj postal še bolj drag.

S. Anica Miklavčič, Formoza

■ Čilska vojaška vlada je odredila splošno amnestijo za vse politične pripornike kakor tudi za vse politične begunce. Izvzet je le Luis Corvalán, glavni tajnik komunistične partije, ki je sedaj v Moskvi. Ukrep čilskih oblasti je takoj stopil v veljavo.

nama razložil, da je prišel prav po naju dve.

Le brž zberita svoje cunje in vse, kar potrebujeta, kajti jutri že navsezgodaj odhajamo v Pulj k Zlati. Ona ima zares zlato srce, a tudi njen mož je zelo dobrohoten. Kako bi sicer Vida tam mogla biti skoro celo leto? Res pa ni bila samo na počitnicah, marveč ji je skrbno varovala otroka. Zdaj pa je Zlata dobila še drugega otročka in bosta prav prišli dve pestunji. Imeli bosta svojo sobo in dopoldan, dokler bo Zlata kuhala, skrbeli za otroka, popoldan bo pa prost za kopanje in izlete. Pa tudi dopoldnevi ne bodo ravno preveč službeni. Zlata skuša le nekoliko prikriti svojo velikodušnost. Imeli bosta počitnice kot še nikdar!«

(Drugi naprej)

- V ZDA je prišlo do razkola v anglikanski Cerkvi, potem ko so v ZDA, Kanadi, Hongkongu in Novi Zelandiji sklenili, da bodo mašniško posvečenje podeljevali tudi ženskam. Anglikanci, ki tega sklepa ne odobravajo, so ustanovili svojo Cerkev z 10.000 verniki in štirimi škofi.

ALEKSEJ GORIŠKI

Povest uboge Nadice

(5)

Seveda sta tudi Iza in Nikica škodoželjno uživala ter se smejala, medtem ko me je Fedora sočutno pogledovala. Meni pa je največ skrbelo le to, da ne bi papana preveč prizadelo. In, ko je pozvonilo, se mi je zdelo, kakor da so se mi živci pretregali.

Mačeha je seveda pohitela servirati soprogu obenem z večerjo tudi »debelo novico«. Z naslodo je naglašala: »Razen moje razuzdane Ize ima tudi tvoja nedolžna, po-božna Nadica že svojega fanta. Obeta se ti že tretji zet; in ne kdor si bodi, marveč sin tvojega šefa. Ni slabo izbrala. Ko bosta s šefom v zlahti, menda le ne bo več tako neprizanesljivo sitnaril. Vidiš, kako tvoja mala skrbi, da bi nam zasijali bolj-ši časi.«

Nisem si upala pogledati očetovega obraza, a ker ničesar ni izustil, nisem mogla presoditi, kaj si je mislil, dokler ni za-

Iz slovenske duhovnije v Gorici

Tudi naši duhovniki v Gorici se obetajo lepi dogodki. Mednje spada gotovo prvo sv. obhajilo 33 otrok, ki bo prihodnjega nedeljo 30. aprila ob 9. uri pri Sv. Ignaciju na Travniku. Tako tudi podelitev zakramenta sv. birne dvanajstim dijakom, ki bo na nedeljo praznika sv. Rešnjega Telesa 28. maja pri Sv. Ivanu med mašo ob 12^h. Najlepši dogodek bo gotovo nova maša našega diakona Vojka Makuca. V duhovniku bo posvečen v oglejski baziliki na naš farni praznik sv. Janeza Krstnika 24. junija med večerno mašo, novo mašo pa bo imel naslednji dan ob 8.30 pri Sv. Ignaciju. Nanjo smo se že začeli pripravljati, saj je to izreden dogodek, ko po tolikih letih dajemo goriški Cerkvi enega izmed sinov, ki bo posvetil svoje življenje Bogu in našim ljudem na Gorškem.

Strelna udarila v cerkev sv. Ivana

Pretekli petek 21. aprila popoldne je bilo v Gorici zelo soparno. Na zapadni strani so se zbirali oblaki, ki so grozili z nevihto. A bolj kot nevihta z dežjem se je oglasilo grmenje. Nenadoma je vse mesto pretresla strelna, ki je nekje udarila.

Zadela je cerkev sv. Ivana. Msgr. Močnik je ravno zbral prvoobhajance v zakristiji cerkve in odmolil »Sv. angel varuh moj!«, ko se je zabliskalo in potem zagrmelo. Strelna je v tistem hipu udarila v cerkev in se mimo otrok in njih kateheta izgubila v zemljo. Strahu je bilo precej, drugega pa se otrokom ni zgodilo. Pač pa je strelna skoraj raztopila strelovod, uničila vse električne števe v cerkvi in poškodovale električno napeljavno. Tudi eno okno je bilo razbito. Škode je bilo za nekaj milijonov, saj bo treba celotno električno napeljavo obnoviti, zamenjati števe, ogrevanje, električno zvonjenje. K sreči strelna ni povzročila nobenega požara.

Škoda zaradi strele ni bila samo v cerkvi sv. Ivana, temveč tudi na številnih hišah vsenaokrog, kjer so bili poškodovani telefoni, televizijski aparati in še to in ono.

Občinska seja v Sovodnjah

Na zadnji seji občinskega sveta v Sovodnjah, ki je bila 14. aprila, je svet poleg točk upravnega značaja in pregleda sklepov razpravljal tudi o zadevah, ki so bile prenesene s prejšnjih sej. Tako je bilo govor o proračunu za leto 1978, o obračunu za leto 1977 ter o varianti splošnega regulacijskega načrta. Razprava o tem načrtu je bila prenesena na zadnjo sejo z namenom, da se občinski svetovaleci poprej snidejo z arhitektinjo Codelio, kar se je zgodilo 28. marca. Sedaj je svet v zvezi s tem pooblastil župana, da ukrene vse potrebno.

Proračun za leto 1978 je sicer občinski svet že odobril na seji 22. novembra 1977, toda teden dni nato je bil sprejet zakon, ki določa nov način poslovanja občinskih uprav, zaradi česar je bilo treba o proračunu še enkrat glasovati. Z novimi zakonskimi predpisi je država namreč določila višjo stopnjo prispevka, ki ga je od sedaj plačevala občina (za leto 1977 25%, za leto 1978 pa še novih 20%). Zaradi teh poviškov izkazuje novi proračun nad 48 milijonov lir prebitka namesto 15 milijonov primanjkljaja, ki so bili predvideni v prejšnjem proračunu. Ta je izkazoval 412 milijonov lir dohodkov in 427 milijonov lir izdatkov, novi proračun pa vsebuje nekaj nad 475 milijonov dohodkov in prav toliko izdatkov. V njem je najti višje prispevke pri postavkah, ki zadevajo kulturno-prosvetno področje, popravilo dveh cest in šolskega poslopja v Rupi.

S strani svetovalcev je bilo nato več intervencij glede novih zakonskih predpisov ter določb, ki urejajo poslovanje občinske uprave ter posegov o raznih postavkah proračuna. Svetovalci so med drugim terjali tudi temeljito pojasnilo glede postavke, ki se nanaša na šolsko poslopje v Rupi. Tako je bilo zastavljeno vprašanje, če so bili starši šolskih otrok seznanjeni z okvirnim načrtom, kako misli občinska uprava rešiti to postavko in kdaj se bo z deli pričelo. Župan Češčet je odgovoril, da si je predstavnik staršev načrt že ogledal. Medtem ko arh. Čej pripravlja podroben načrt, je občinska uprava že poslala okvirnega na deželno upravo, da dobi od nje prispevek. Naj bo odgovor slednje kakršen koli, bo občinska uprava takoj ko se sestane pristojna komisija, začela z deli. Svetovalci so bili s pojasnili zadovoljni. Tudi so odobrili osnutek resolucije v podporo stališč združenja ANCI v zvezi z avtonomijo krajevnih uprav.

V točki »razno« so svetovalci živahno

razpravljali o nekaterih problemih, ki so se v občini pojavili kot je parkiranje avtomobilov, preveč prosto gibanje psov in drugo. Svetovalec z Vrha je opozoril upravo, da je treba grivo ob telefonski kabini na Vrh poizvesti in urediti.

Na koncu se je Vlado Klemšič, ki predstavlja občino v konzorciju za industrijsko cono, poročal o njegovem delovanju in težavah, ki so se v tej ustanovi pojavile. Letošnji proračun izkazuje 75 milijonov lir primanjkljaja. Dosedanji uspehi konzorcija so majhni, gotovo tudi po za slugi naših zavednih slovenskih kmetov, ki svoje zemlje nočejo odstopiti. Vedno bolj se kaže, da je bila vsiljena namestitev industrijske cone med Štandrežom in Sovodnjami pogrešana tako z gospodarskega kot s političnega vidika. Zastopniki SSK v sovođenjskem občinskem svetu so že prej glasovali zoper predstavnika občine v tem konzorciju, zato ob Klemšičevem poročilu niso smatrali za potrebno zahtevati kako podrobnejše pojasnilo. - R. D.

Mladi organisti v goriški stolnici

Slovenska katoliška prosvetna društva v Gorici, Štandrežu in Doberdobi so tretjič organizirala glasbene šole, vsako društvo v svoji vasi oz. v mestu. Goriško društvo »M. Filej« je imelo poseben tečaj tudi za orgle; učil je prof. H. Bergant, profesor na glasbeni šoli v Šempetru in na akademiji za glasbo v Ljubljani. Gojenci niso bili poseben številni, a so nekateri dosegli zelo dobre uspehe.

Trije so se v nedeljo popoldne ob 16.30 predstavili občinstvu v goriški stolnici. Bili so Martin Brunschweiler iz Gorice, Martin Srebernič iz Števerjana in Hilarij Lavrenčič iz Doberdobi.

Martin Brunschweiler je kot najmlajši začel koncert in zaigral »Giacono« A. Raisona. Sledil je Martin Srebernič, ki je segel po Brucknerju, Hesseju in Bachu. Zadnji je bil Hilarij Lavrenčič, med tremi najbolj zrel in najbolj pripravljen. Predstavil je preludije in fuge J. S. Bacha in Schumanna ter zaključil s fanfaro N. Lemmensa. Koncert je trajal eno uro; vsi navzoči so pozorno sledili mladim izvajalcem in jih nagradili s prisrčnimi aplavzi. Bilo je prijetno doživetje. Zeleti je le, da bi se ta šola nadaljevala in da bi se vanjo vpisalo še več mladih, saj je iz orglarske šole bodo izšli novi organisti za naše cerkvene zборе.

Espomego 1978

Ze tretjič na novem prostoru v ulici dela Barca in osmič od svoje ustanovitve bo letos odprta trgovinska razstava, ki postaja neke vrste goriški velesejem. Razstava bo trajala od sobote 29. aprila do nedelje 7. maja. Novost na razstavnem prostoru je paviljon C, v katerem bo že to pot deloval samopostrežni restavrant. Prireditelji ga mislijo ohraniti tudi za naprej, saj je mnogo delavcev, dijakov in turistov, ki nekaj takega potrebujejo. Ko bo paviljon C dokončan, se bodo v njega vselili razni uradi te ustanove, uradi bank in držav, ki razstavljajo, postavljene bodo telefonske kabine in kabine za istočasno prevažanje, poleg tega pa bo zgrajena dvorana s 300 sedeži za razna zasedanja in srečanja.

Letošnja razstava se vrši na prostoru, ki meri 20.000 kv. metrov. Od tega je 4.500 kv. metrov pokritih. Razstavljalo bo 120 trdk, katere se bodo poslužile 235 stojnic, ki so vse oddane. Od drugih držav bodo sodelovale s svojim zastopstvom Jugoslavija, Avstrija in Madžarska.

Program razstave predvideva za soboto 29. aprila ob 11. uri svečano otvoritev. Ponedeljek 1. maja bo posvečen Korošči, petek 5. maja Jugoslaviji, sobota 6. maja Madžarski.

Števerjan

V torek 25. aprila je bila na trgu pred cerkvijo v Števerjanu proslava 33-letnice osvoboditve. Svečanosti so se med drugimi udeležili tudi člani občinskega sveta. Venec občinske uprave je položil župan Klanjšček, ki je imel tudi priložnostni govor. Dejal je, da so naši ljudje umirali za slovenski narod in njegov obstoj na tej zemlji, kjer ga je fašizem hotel iztrebiti. Borba za obstoj pa je pomenila istočasno tudi borbo za svobodo. Zato je te dosežke treba čuvati. Pozval je predvsem mladino, naj ji bodo ideali svobode, za katero so padli naši bratje vedno dragocen, saj pomenita svoboda in demokracija tudi zakonitost. Venec je položila tudi domača sekcija bivših partizanov ANPI.

PEVSKI ZBOR RUPA-PEČ

priredi v nedeljo 30. aprila in v ponedeljek 1. maja vsakoletni

PRAZNIK »FRTALJE« V RUPI

Nedelja 30. aprila ob 15. uri: nastop ansambla »Veseli števerjanski fantje«; mešani pevski zbor »Slovenec« iz Boršta; naši najmlajši iz Rupe; recitacije vaške mladine; nastop mladinskega zbora Rupa-Peč; dekliški pevski zbor »Danica« z Vrha; mešani pevski zbor Rupa-Peč; moški pevski zbor iz Štavnava; veseloigra »SNUBAČ«. Izvajajo tržaški skavti, režija Stana Oficija.

Ponedeljek 1. maja ob 15. uri: nastop moških zborov; priložnostni govor bo imel dr. Drago Štoka; za veselo razpoloženje bodo skrbeli »Veseli števerjanski fantje«.

Ne bo manjkalo domače frtalje, drugih dobrot in pristne domače kapljice; tudi prijetnega razvedrila bo dovolj. V primeru slabega vremena se prenese prireditev na eno nedelj v maju.

Dramska skupina »Štandrež« nastopila v Desklah

Letošnjega srečanja gledaliških skupin Slovenije, ki ga prireja Zveza kulturnih organizacij in Združenje gledaliških skupin Slovenije se je udeležilo tudi PD »Štandrež«.

Za Primorsko je prevzela organizacijo ZKO Nova Gorica, ki je za nastop štandreških igralcev določila Deskle. Predstava je bila v petek 21. aprila. V režiji Mire Strukelj so Štandrežci uprizorili Marinčevo delo »Komedija v komediji«.

Zelo številna publika je bila nad predstavo navdušena in tako med dejanji kot ob koncu nagradila igralce z dolgim aplavzom. Organizatorji so nastopajočim poklonili cvetje in spominsko diplomu.

Ker je namen teh srečanj tudi ta, da se strokovno oceni skupine, ki nastopajo, sta selektorja Belina in Kocjančič imela daljši razgovor z igralci, v katerem sta zelo temeljito analizirala predstavo. Ugotovila sta, da je tako pri posameznikih kot v celotnem ansamblu viden napredek glede na prejšnja izvajanja in da je igra res prijetna, umetniško na visoki ravni in dovolj homogena. Pripomnila sta, da je treba jeziku posvetiti še pozornosti in obogatiti repertoarno politiko. Zahvalila sta se štandreškim igralcem za prijeten gledališki večer z željo, da bi po tej poti še nadaljevali.

• Vatikanska tiskarna »Poliglotta« je pred kratkim natisnila prvi katoliški prevod štirih evangelijskih del v Apostolskih del v albanščini. Prevod, ki bo namenjen Albancem izven Albanije, zlasti tistim, ki živijo v ZDA, temelji na severnoalbanskem narečju, ki ga govorijo tudi Albanci v Jugoslaviji.

Šport

I. ODBOJKARSKA DIVIZIJA

Spilimbergo - Olympia 0 : 3

S preskromno ekipo Spilimberga so imeli slovenski odbojkarji Olympije pravzaprav bolj malo dela, zato pa so izkoristili priložnost za nekakšen trening, saj so preizkusili nekatere variante v svoji igri, ki bodo utegnile priti prav. Tako je bila novost vključitev Pavletiča v šesterko standardnih igralcev že od vsega začetka. Preizkušnja je bila ugodna, saj je Pavletič zelo dobro opravil svojo nalogo, predvsem v obrambi. Tako bomo prihodnjo soboto, na izredno važnem srečanju s Krasom, lahko računali prav na vse igralce.

Sobotni prvenstveni zavrtljaj je prinesel novost: tržaški CUS je namreč v Zgoniku izgubil, zato je nazadoval na tretje mesto, Olympia pa ostala sama na drugem. Trenutna lestvica kaže: Kras 26, Olympia 24, CUS 22, Astir 20 točk, nato pa sledi še sedem ekip.

Kot rečeno, bo v soboto 29. aprila na vrsti dvoboj med Krasom in Olympijo, važnost srečanja pa je glede na stanje na lestvici vsakomur umevna. Vsekakor bo tekma verjetno največ, kar lahko nudi letošnje prvenstvo, tako s tehnične kot tudi borbene plati. Tekma bo v soboto 29. aprila ob 21.15 v občinski telovadnici v Nabrežini.

III. ODBOJKARSKA DIVIZIJA

Intrepida Gradež - Olympia 0 : 3

Prav tako dobro se je odrezala druga ekipa Olympije, ki je v nedeljo gostovala v Gradežu, pa čeprav je bila prisiljena nastopiti z nekoliko nepopolno postavbo. Fantje so igrali zbrano in borbeno, medtem ko je domače moštvo precej razočaralo. Od gorških odbojkarjev je bil najboljši Malič, ki je izmed vseh tudi najmanj zgrešil.

Trenutno je Olympia prva z dvema točkama prednosti pred krmskim Libertasom, tretji je Corridoni, četrti pa Italcantieri. - P. T.

Bralci pišejo

Gospodu prof. B. Pahorju

Pred kratkim sem s pazljivostjo prisluhnila vaši zanimivi radijski oddaji pod naslovom »Iz beležnice Borisa Pahorja«. Čestitam vam ob vaših lepih mislih o našem Krasu in »bakreni zemlji«. Ko ste omenili otroške glasove v dutovljanskem sanatoriju, sem se spomnila na trpeče ranjence, njihove žalostne klice in vzdihne v istem sanatoriju maja leta 1945. Med njimi so bili tudi ranjenci iz Ukrajine in Kavkaza. Me šolske sestre, ki smo tedaj lajšale tem ranjencem njih bolečine, smo, kadar smo le mogle, njih osušena grla ovlažile vsaj z malo terana iz »bakrene zemlje«. V zameno so nam kljub silnemu trpljenju zapeli s svojimi čudovito ubranimi glasovi »Moskva moja«, ki mi po tolikih letih še vedno zveni v ušesih...

Sestra Kraševka

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: N. N. 2.000; družina Schart v spomin Božene Brezigar 10.000; Mimi Hrobat 2.000; A. A. 2.000; N. N. 5.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: N. N. 10.000 lir.

Za Alojzijevešče: N. N. 5.000 lir.

Za goriško dijaško srečanje: dr. Jože Vrtovec 30.000; Vid Primožič 50.000 lir.

Za čudežno varstvo ob udarcu strele v zakristiji Sv. Ivana v Gorici: Milka Gorčan za slovensko duhovnijo, za Alojzijevešče, za Zavod sv. Družine in za goriške skavte po 10.000 lir.

Ob smrti vsakine Barbare darujejo sestre H. za slovensko duhovnijo in za lačne po svetu po 20.000, v druge dobre namene pa 40.000 lir.

V spomin sorodnice Barbare Cladini daruje Franciška Pezzani za telesno ovirane 5.000 lir.

Za pevski zbor »Marij Kogoj«: Lidija Godnik v spomin Ede Krapež-Obersnel 5.000 lir.

Za skupnost Družina Opčine: Silva Pirc in Ninko Černic v spomin na pok. Alberta Vremec 30.000 lir.

Za cerkev na Banah: Marija Germek v spomin moža Albina Sardi 21.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Ivanka Dolenc 10.000; Mihaela Malič 20.000; družina Mongrain v spomin moža Lea 20.000; družina Ferlat 2.000; Bianca Unušič-Plesničar 1.000; razni 3.000 lir.

V spomin pok. Tonce Parovel iz Boršta: S. D. iz Boršta in N. N. iz Zabrežca po 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Andreja Hrvata iz Boršta darujejo za list »Skupnost« N. N. (1) in N. N. (2) iz Zabrežca po 10.000, Mirko Čurman od istotam po 5.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: Lidija in Lina v počastitev spomina Angela Lozej 10.000 lir.

Ob smrti očeta Berte Vremec darujejo kolegi in kolegice iz uredništva poročil radia Trst A za cerkveni zbor na Opčinah 70.000 in za Finžgarjev dom 40.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

ALBERTA VREMEC

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali in na kateri koli način počastili njegov spomin. Posebna zahvala naj gre gg. župniku Žerjalu in Dušanu Jakominu ter cerkvenim pevcem za občuteno petje.

Opčine, 26. aprila 1978

Družina

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 30. aprila do 6. maja 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.40 Oddaja o Benečiji. 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Lipaljo vas. 11.05 Mladinski oder: »Črnuh«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.30 S kuhinjo po svetu. 10.05 Koncert. 10.30 O ženski stvarnosti v literaturi. 13.00 Slovenski zbori. 14.10 Mladina. 15.00 Glasbeni ping pong. 16.30 Mladi izvajalci. 17.00 Koncert iz Avditorija v Gorici. 18.00 »Emigrant«. Enodejanka.

Torek: 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Solška oddaja. 10.15 Koncert. 10.35 Pisma M. I. Marenzi. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Koncert iz Avditorija v Gorici. 18.05 Pravorečje.

Sreda: 9.05 Lahka glasba. 9.30 Antologija ljubzenske lirike. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.10 Pojmo po naše. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladina. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mladi izvajalci. 18.05 Recital.

Četrtek: 9.05 Jazz. 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 Družina v sodobni družbi. 13.15 Primorska poje. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Kaj je novega v diskoteki. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Deželni koncerti. 18.05 Slovenska književnost v Italiji.

Petek: 9.05 Tuji pevci v Sanremu. 9.30 Iz beležnice Borisa Pahorja. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 11.00 Oddaja za šole. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Primorska poje. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Mladi in glasba. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelji. 18.05 Kulturni dogodki.

Sobota: 9.05 Glasba. 9.30 Pregovori tedna. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Mladina. 14.20 Gremo v kino. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »López«. Izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

★

LJUDSKI RADIO GORICA

Program od 1. do 6. maja

Ponedeljek: Posebna oddaja za 1. maj. Torek: Ob VI. dijaškem obmejnem srečanju Primorske. Sreda: Iz naših dvoran: Mala cecilijanka, I. del. Četrtek: Mladi za mlade. Petek: Kipar France Gorše. Pravila Verena Koršič. Sobota: Cerkvena glasba.

Oddaje so od 19.35 do 20. ure na valovih 98 megahertzov. Pretekli teden zaradi tehnične okvare nekaj dni ni bilo oddaj.

■ Skrajni levičarji, ki pripadajo »Avtonomnim študentskim kolektivom« so pod pretežno solidarnosti z mladimi levičarji, ki jim v Bologni sodijo zaradi izgrediv marca lani (tedaj je bil ustreljen študent Lorusso) znova razgrajali po središču mesta. Pri tem so uničili nekaj telefonskih govornic ter poškodovali več mestnih avtobusov ter kakih dvajset avtomobilov.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo